

men der siges ikke i Bemærkningerne noget om, hvorfor det er ønskeligt. Nej, Motiveringen til Forslaget finder jeg egentlig bedre i den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen, selv om jeg ogsaa der ser, at den højtærede Minister ikke er nogen varm Talsmand for Tanken. Den højtærede Minister siger, hvad den højtærede Formand maaske vil tillade mig at læse op: „Nu vil man maaske indvende, at Selvsuppleringen ikke har frembudt væsentlige Ulemper, men at de selvsupplerende Sparekasser har klaret sig allerbedst, og jeg skal anerkende dette. Men der er i Befolkningen en Uvillie imod dette System, hvorefter en mulig udmærket, men i hvert Fald eksklusiv Kreds af Personer sidder og forvalter et ofte meget betydeligt Pengeinstitut.“ Det har den højtærede Minister efter min Mening ganske Ret i, der er en Uvillie, men hvorfra kommer den? Kommer den fra Sparerne? Dertil kan man sige Nej, for disse Institutter Indlaansbeløb stiger Aar efter Aar. Kommer den fra Laantagerne? Jeg tror det ikke, for disse Sparekasser har jo kun det bestemte Beløb til Udlaan, som for øvrigt ogsaa vokser, og Laantagerne kan jo gaa andre Steder hen. Sparerne kunde ogsaa gaa deres Vej og tage Pengene ud af Sparekasserne, hvis de var misfornøjede. Nej, men Misfornøjelsen er der, og jeg kan ogsaa sige, hvorfra den kommer. Den kommer fra de Medborgere, for hvem det ikke er lykkedes at komme ind i det paagældende Repræsentantskab. Jo, jeg har hørt det, jeg har hørt Folk sige: Hvorfor skal han sidde der? Hvorfor skal han have de 1,200 Kr.? Forstaar han sig paa det? Nej, han er en rar og brav Mand, som passer sine Ting. Men hvorfor kommer jeg saa ikke derind? Man giver sin Misfornøjelse Luft, og i de senere Aar med den stærke politiske Agitation har man selvfølgelig taget dette med. Det kan jo ikke nægtes, at i de gamle Dage, hvor man i de Byer, hvor disse Sparekasser i Regelen har deres Sæde, som oftest ikke kendte en eneste Venstremand i Byen, maatte det være Højremænd, der sad i Repræsentantskabet. Men hvorfor skulde saa moderate Venstromænd ikke sige: Det er jo en politisk Styrelse, man har i Sparekassen, det er Højremænd, der sidder der. Nu er der kommet mange gode Venstromænd derind, men meget faa Socialdemokrater, hvorfor skulde Socialdemokraterne saa ikke sige: Det er dog skrækkeligt, her sidder de Folk og vanrøgter den Sparekasse, de sidder der ofte kun for at faa Honoraret. Jeg kender Misfornøjelsen, den er sikkert til Stede overalt — men ikke hos Sparerne

og ikke hos Laantagerne. Og jeg synes, det er Synd at gaa til dette Skridt, som saaledes foreslaas, naar man ikke har bedre Grunde at anføre derfor. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sagde, hvad jeg fandt meget rigtigt, at hvis man vilde lovgive paa dette Omraade, virkelig vil rette paa dette Punkt og forlange Garanter i disse Sparekasser, kan man ikke gøre det med to Linier. Det, tror jeg, er rigtigt, og der er i alt Fald et Forhold, man ikke har berørt her — jeg ved ikke, om den højtærede Minister har haft Opmærksomheden henvendt derpaa —, nemlig at derved inddrager man pludselig alle disse Sparekasser under Forpligtelsen til at svare Indkomstskat. Den Omstændighed, at de ikke giver noget Udbytte, selv det beskedne Udbytte til Garanterne, fritager dem nu for at svare Indkomstskat. I det Øjeblik man sætter denne Bestemmelse ind — og det er dog ikke noget lille Spørgsmaal —, synes jeg, at der var mere, der skulde overvejes. I alle Tilfælde vilde jeg tro, at skal man have det med, maatte Loven have videregaaende Bestemmelser. Det er ogsaa mit Indtryk, at det ikke kan gøres ved disse to Linier.

Der er gjort Bemærkninger om, at der i § 7 er slettet en Del af, hvad der tidligere har staaet. Det lægger jeg ikke megen Vægt paa, for jeg kan være enig med den højtærede Minister i, at man ved Vedtægterne nok kan bestemme, hvorledes det skal være. Skulde jeg gøre en Bemærkning om noget, jeg savner, var det det, at det tidligere vedtagne Lovforslag havde en Bestemmelse om, at naar Afdrag paa Kautionslaan ikke blev berigtiget i rette Tid, skulde Kautionisterne have Underretning derom. Det, tror jeg, vilde forbedre Sikkerheden ved disse efter min Mening for Sparekassernes Vedkommende meget tvivlsomme Udlaan, men jeg maa ogsaa der indrømme, at selvfølgelig vil Ministeren kunne rette det og faa det sat ind i Vedtægten.

I § 10 har man undladt en Tilføjelse, der vistnok skulde være der, med Hensyn til de Værdipapirer, som en Sparekasse ikke har siddet inde med meget længe. Dem kan man jo ikke saa godt tage op til en Kurs, der svarer til den, der er opført i Røgnskabet efter en Gennemsnitsberegning af de paa Afslutningsdagen sidst noterede Køberkurser og Kurserne paa de tilsvarende Dage i de nærmest foregaaende 4 Aar. Køber en Sparekasse i Dag $3\frac{1}{2}$ pCt. Østifternes Kreditforenings Obligationer, og følger den Bestemmelserne, har den en